

Af S. A. Hansen:

2. (Bet. Nr. 44). Andragendet fra Seminarlærer Thran henvises til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

3. (Bet. Nr. 55). Andragendet fra Dr Lov Andersen i Hillerød henvises til Indenrigsministeren.

Formanden: Efter Aftale med den ærede Ordfører skal jeg dele Forhandlingen saaledes, at jeg først sætter under Forhandling de Indstillinger, hvorom hele Udvalget er enigt, nemlig Indstillingerne under Nr. 1, 4, 5, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 19, 20, 21, 22, 23 og 24.

Inden jeg aabner Forhandlingen, skylder jeg den høitærede Conseilspræsident og Finantsminister at meddele Thinget, at det er Hensyn til hans Helbred, der forhindrer ham fra at være tilstede her ved Forhandlingen af denne Sag.

Ordføreren (Th. Nielsen): Som det vil ses, er der indkommet i Alt 59 eller egentlig 60 Andragender. Deraf er det klart, at Andragendernes Antal synes at stige i en noget stærk Grad; men jeg vil dog sige, at dette tildels kan have sin Grund i, at de af Finantsudvalget isjor behandlede Andragender ikke naaede at komme til Behandling her i Thinget, saa at en hel Del af dem derfor ere Gengangere. Af disse 59 eller egentlig 60 Andragender ere 15 anbefalede af hele Udvalget, 6 af et Flertal og 3 af et Mindretal. Jeg skal, inden jeg begynder at begrunde de enkelte Indstillinger, fremkomme med et Par almindelige Bemærkninger, nærmest til Veiledning for dem, der i Fremtiden ville søge. Jeg skal da allerførst bemærke, at Andragender, der ikke have været hos den paagjældende Minister, aldrig anbefales af Udvalget; de faae gjerne en Bemærkning om, at Udvalget ikke for Eiden kan udtale sig derom, naar der ikke foreligger et Svar fra den vedkommende Minister. Det vil ses, at til denne Kategori henhøre Andragenderne Nr. 29, 40, 47 og 48. Sdet Udvalget altsaa ikke udtaler sig derom, kan der fornøftigvis ikke deri ligge, at man ikke vilde kunne anbefale disse Andragender, dersom der forelaa et afflaende Svar fra den paagjældende Minister. Jeg tror ogsaa at turde sige — det gjælder i det Mindste om et Par af de Andragender, om hvilke man ikke har udtalt sig —, at, naar der havde foreligget et afflaende Svar fra Ministeren, vilde nogle af Udvalgets Medlemmer have foretaget en Indstilling. Endvidere foreligger der altid en stor Del Gengangere, og om disse vil jeg bemærke, at, naar de et foregaaende Aar have været afflaede af Udvalget, og der ikke foreligger noget aldeles Nyt, saa maa de Paagjældende ikke tænke, at de kunne trætte enten Udvalget eller Thinget, eller at de ved idelig at gjentage deres Andragender skulde faae deres Ønske opfyldt, medens de ikke tidligere

have kunnet det, thi Udvalget fastholder konsekvent et afflaende Svar, naar der ikke foreligger noget Nyt. Af saadanne Andragender, der tidligere have været til Behandling og ere afflaede, er Nr. 1, 9 og 42. Endelig forekommer det ikke saa sjældent, at der fremkommer Andragender fra Pensionister, som have faaet Afsted nogle Dage, før deres Tjenesteaar udløb, og som derfor andrage om, at dette Tjenesteaar dog maatte regnes dem til Gode, da der kun fattes faa Dage deri. Saadanne Andragender indlader Udvalget sig heller ikke paa, naar de Paagjældende ere affbedige i Overensstemmelse med Pensionsloven; det maa virkelig være Administrationens Sag at ordne disse Forhold paa den bedste Maade. De Pensionister, der ere affbedige i Overensstemmelse med Pensionsloven, kan Udvalget ikke tage sig af. Dette er f. Ex. Tilfældet med Andragendet under Nr. 35. Efter dette Par almindelige Bemærkninger skal jeg gaa over til at begrunde selve de Indstillinger, der ere foretagne af hele Udvalget. Der er da først Andragendet under Nr. 2 fra Kallundborg Byraad, som hele Udvalget foreslaar henvist til Ministeren. Som det af Betænkningen fremgaar, søger Byraadet om at maatte blive fritaget for at svare Told af de Materialier, der benyttes i Anledning af Havneudvidelsen i Kallundborg. Da Havneudvidelsen, som det tiltrakkelig fremgaar af den meget vidtløftige Brevveksling, som er ført i den Anledning dels med Bestyrelsen af det sjællandske Fernbaneselskab, dels med Ministre og dels endelig er oplyst ved Attester fra Dvirgheden, alene er foranlediget ved den nordvestsjællandske Banes Anlæg, har Udvalget ikke kunnet være i Tvivl om, at det var rigtigst at henvise dette Andragende til Ministeren med det Ønske, at Byraadet maatte blive fritaget for at svare Toldafgift af det Materiale, som vitterlig bruges til det nævnte Havnearbejde. Dette synes at være et meget rimelig og billigt Ønske, og det har forundret mig noget, at Indenrigsministeren gjentagne Gange har afflaaet dette Andragende; men vi vilde nu haabe, da hele Udvalget er enigt om Indstillingen, at det vil faae et andet Udfald, naar han paany kommer til at overveie Sagen. — Det næste Andragende er fra nogle Møllere paa Bornholm. De have allerede i 1860 flaget over, at der var blevet aftrævet dem Mæringsafgift, og at det var paalagt dem at løse Mæringsbevis, uagtet de i Henshold til Loven af 29de December 1857 § 16 mente at burde være fritaget derfor,